

FRANCISCO CASALS / ACN / ALEIX MOLDES

El PSC lamenta que el PSOE no abracés abans la fe federalista

► Navarro reivindica la «fidelitat» del partit al federalisme asimètric

JOSE RICO
BARCELONA

Encara que hagi hagut d'accelerar la marxa sobiranista els últims mesos, el PSC es nega a acceptar el retret de l'independentisme que la seva aposta pel federalisme arribi tard i que no tingui credibilitat. Necessitat de bones vibracions per encarar la campanya, el candidat Pere Navarro es va envoltar ahir de dirigents històrics per reivindicar el pedigrí federalista del partit i, de passada, subratllar que la prèdica d'aquest model al desert del PSOE explica bona part

de les penúries per les quals passa avui.

Navarro va refutar tant les acusacions d'improvisació en el nou full de ruta sobiranista (reforma de la Constitució que inclogui el dret a decidir i un referèndum legal) com les tesis d'alguns barons socialistes que federalisme equival a igualtat i que, per tant, no hi caben asimetries. «Això és desconeixement o mala fe», va sentenciar abans d'ordenar als seus que facin pedagogia, almenys, per intentar superar el desconeixement.

Les direccions del PSC i el PSOE han evidenciat diferències no menors en el dret a decidir, que els socialistes catalans porten al seu programa electoral. Malgrat tot, Navarro

es va atrevir a exclamar: «No estem sols. Som molts». El PSOE també va rebre un altre encàrrec del candidat del PSC, que li va atribuir indirectament part de la responsabilitat per la pulsio independentista actual. «Tant de bo ens haguessin escoltat. Tant de bo el federalisme hagués tingut ressò molt abans. Ens hauríem estalviat penes, tensions i ensurts», va lamentar en al·lusió a la doble retallada de l'Estatut, al Congrés i al Tribunal Constitucional.

El candidat va estar acompanyat per l'eurodiputat Raimon Obiols, l'expresident del PSC Isidre Molas i l'expresident de la Generalitat José Montilla, que li va garantir que, passi el que passi el 25-N, el líder tindrà el partit al seu costat. ≡

Herrera vol que es garanteixin per llei les necessitats bàsiques

► ICV-EUiA vol assegurar aliments, sou, habitatge i subministraments mínims

CRISTINA BUESA
BARCELONA

«Una crisi sense serveis socials és com una guerra sense hospitals», va opinar ahir el candidat d'ICV-EUiA a les eleccions autonòmiques, Joan Herrera. El líder de la coalició es va mostrar preocupat per la precària situació en què es troben moltes famílies i va revelar que un dels seus objectius és que en la pròxima legislatura es garanteixin les necessitats bàsiques dels ciutadans. Es tracta de la «Llei de garantia del mínim vital» gràcies a la qual s'asseguraria que

les persones sense ingressos estables que estiguin en risc d'exclusió social tinguin, almenys, alimentació; subministraments de gas i aigua; un salari i un habitatge digne. O sigui, que encara que hi hagi guerra (llegiu crisi), almenys que es pugui curar els ferits en condicions.

Herrera va fer aquesta proposta després de reunir-se amb la Taula del Tercer Sector, que agrupa més de 4.000 entitats catalanes. El candidat ecosocialista es va queixar que la Generalitat «ha plantejat l'austeritat amb els aturats o amb qui rep la renda mínima d'inserció, i això és mesquí», va sostenir. En canvi, ICV-EUiA pretén que precisament a aquests ciutadans més afectats per la difícil situació econòmica se'ls ajudi.

En aquest mínim vital hi hauria els aliments –millorant la distribució d'aliments i aprofitant productes que no es poden vendre però sí consumir–; uns ingressos garantits; el proveïment energètic –mantenint serveis de llum i aigua encara que hi hagi impagats per una situació de pobresa– i una llar.

IMPOST DE SUCCESSIONS // En aquest últim cas, Joan Herrera va insistir a impulsar la dació en pagament i altres mecanismes per condonar el deute de famílies hipotecades. Aquestes quatre necessitats bàsiques es finançarien amb la recuperació de l'impost de successions, va defensar. ≡

Més informació a les pàg. 34 a 36

El candidat d'ICV, Joan Herrera, a la reunió que va mantenir ahir amb la Taula del Tercer Sector.

a poció miraculosa. I la prèdica del part sense dolor, que Catalunya sigui un nou i feliç Estat de la Unió Europea, il·lusiona molta gent. Però és una operació d'alt risc que li pot donar la victòria el diumenge 25 de novembre, però amb seriosos perills a mitjà termini.

El 26-N haurà de presentar uns pressupostos molt durs amb una retallada de la despesa de l'ordre del 20%. Sense majoria absoluta serà un infern perquè ERC només els permetrà si accelera la via rupturista, cosa que desbarataria l'«estratègia tranquil·la» de Mas i el portaria a un seriós conflicte amb la societat civil. La gran disjuntiva serà apostar per la negociació per –amb l'ajuda de tots els partits i arrossegant el PPC– aconseguir un nou pacte amb Madrid que impliqui la reforma de la Constitució –camí gens fàcil– o, al contrari, emprendre una fugida controlada cap endavant per insistir en el xup-xup de la consulta com un exercici democràtic al qual Espa-

nya es nega. Encara que és cert que durant un temps pot temptejar les dues opcions.

Però qualsevol d'aquestes alternatives exigeix una mà ferma pilotant un camí nou, cosa que només és possible amb majoria absoluta. Sense això serà menystingut en l'opció negociadora. I serà gairebé impossible la rupturista. El soci **Duran Lleida** ja ha marcat dues línies vermelles: la consulta legal i no sortir de la UE, cosa que el líder convergent admet que no està garantit i que seria un desastre per al teixit econòmic. Mas té caràcter –cosa que els seus contraris no valoren–, però necessita la majoria excepcional per controlar la seva coalició, continuar blindat mediàticament, evitar la frondositat de la societat civil, dirigir el procés sense concessions al maximalisme i tenir força negociadora. Aconseguir-la no és una garantia d'èxit. No tenir-la el pot portar al mont Calvari. Amb la creu a coll.

Camacho endureix les crítiques a Mas pel seu lema de campanya

► Rajoy i alguns barons del PP desembarcaran per tot Catalunya

J. R.
BARCELONA

La col·lecció de qualificatius que està recollint el president, Artur Mas, del PPC no deixa d'augmentar a mesura que s'acosta l'enganxada de cartells. El lema de campanya de CiU, *La voluntat d'un poble*, ha tornat a desencadenar la ira de la candidata popular, Alicia Sánchez-Camacho, que va acusar ahir Mas de creure's ungit per a una «missió històrica» per identificar-se amb els desitjos dels catalans. Li va recriminar que actuï com un «messies salvador» i per això

el va comparar amb l'expresident José Luis Rodríguez Zapatero, dos polítics, segons ella, «fracassats».

«Tots dos s'han inventat batalles per amagar els problemes econòmics de Catalunya i Espanya, un amb l'Aliança de Civilitzacions i la memòria històrica i l'altre amb la separació de Catalunya», va dir Camacho, animada per un auditori, el Círculo Ecuestre, que li va ovacionar aquesta i totes les crítiques sobre el candidat de CiU. Hores abans, la número dos del PPC per Barcelona, Dolors Montserrat, havia definit el president com un «telepredicador amb ínfulas de messies, com un Déu baixat del cel».

Camacho té la mirada posada en el votant moderat de CiU i, sobretot,

en el d'Unió. Ahir en va donar una altra prova al desafiar el líder democristià, Josep Antoni Duran Lleida, a no fer campanya per Mas per demostrar de veritat que no comparteix les seves tesis sobre les bondats d'un Estat català independent.

A la candidata no li faltà suport en la campanya. El president Rajoy es bolcarà aquest divendres i dissabte amb actes a Lleida i Tarragona, respectivament. El diumenge 18 anirà a Girona i el divendres 23 participarà en el míting final a Barcelona. Alguns barons, com el gallec Alberto Núñez Feijóo, el murcià Ramón Luis Valcárcel, l'andalús Juan Ignacio Zoido i la madrilenya Esperanza Aguirre, secundaran actes de partit a les cases regionals. ≡